

snacnje pschindi, so bychmy njemi nebyli, ale reczeli, kaj Butrobi wjerimy. To czini potom jeneho sa Kscheszijana, pschetož wschitke druhe Skutki žaneho Kscheszijana neczinja.

Mich so poszi, a wachuje, a czwjeluje swoje Czjeto wjazy, dnyli jedyn Kscheszijan; Ale stem nemože won žadyn Kscheszijan bydž, pschetož na tem jemu hjescheze pobrachnje, so hjescheze tuchi a njemy je. To Sstowo nochze won klyschecz, welje menje posnacž. Jedyn Kscheszijan pak, ton je klyschy a wjeri, a posnaje je potom. Czj dwje Schtuczzy sczinitaj jeneho praweho Kscheszijana. Tak czini nasch luby Knes Krystus tajki Skutf hjescheze wschjednje wšwojej Zyrkwi we Duchu, a psches Sstowo. Pschetož ton Skutf je won tehodla na Czjeli teho hubeneho Czloweka czinit, so by stem nam sjewit, kak won pscheczivo wschitkej Schkodži, kotruž nam Czert nacžini, wošebnje pak pscheczivo wschitkej duchomnej Schkodži, nam pomhacž može, a tešch chze, so bychmy do njeho wjerili, a naschu Nadžiju na njeho stajili.

Njetk tešch dyrbinny ladacž, schto ton Knes tudy stajkim wošebnem Zortowanjom krajtemu Skutku mjeni? Ton Lud pschineke teho boheho Czloweka knjemu, a prohy, so by Ruzy nanjeho položil. Da won jemu tak sczini: Won wsa jeho wot Luda wošebe, tyknu jemu swoje Porsty do jeho Wuchow, a wuplunu, a dočny so jeho Jasyka. Potom polada won hohrje kNebesam,

sdychnu a džesche knjemu: Zephata! To je jene wošebne Waschnje, kotrež ton Knes wošebnje pschi tajkim Džiwu na febi ma.

Dokelž da klyscheli kmy, schto to je, duchomnje njemy a tuchi bydž, dyrbinny tešch na to ladacž, czohodla ton Knes tudy pschi tajkim Džiwu tajke wošebne Sadžerženje aby Waschnje mjet je: dnyž won tolla sjenem Sstowom tajki Skutf bydžische sczinicž moč. Pschetož my widžimy wschitkich Szenjach, so je jemu jeno wo jene Sstowo czinicž; da so jemu stanje, schtož won chze.

Ton Knes pak czini tudy teho duchomneho Džiwu dla febi tak welje Džjeta. Pschetož won chze stem wopokafacž, kak welje Prozy to berje, dnyž chze jeneho tucheho klyschazeho, a njemeho reczazeho sczinicž. Lazaruša wubudži won sjenem Sstowom. kZichtnemu praji won: Stajn a dži! a sino lom bje jemu pomhane. Ale teho tucheho a njemeho tudy newustrawi won tak strotkim precž: Ale czini febi wošebnu Prozu, menujzy, so jemu sporkami do Wuschow masnje, wuplunje, a so jeho Jasyka dočnje, kNebesam hohrje polada a sdychnje. A potom haklej praji: wotterw so!

Won chze nam stem wopokafacž, jeli so chzemy wot czertowskich Swjastow frej bydž, a hottowny Jasyk, a dobrej Wuschy dostacž, da dyrbi so to psches swohnskomne Sstowo aby prjedarski Hamt, a psches swohnskomne Zejchi, stacž. Pschetož to Sstowo dyrbinny my predy klyschecz,